

blev efterladt uløste på Genève-konferencerne i 1958 og 1960. Vi finder det af stor betydning, at de nye konferencer forberedes omhyggeligt.

Et heldigt udfald forudsætter en vilje til samarbejde og kompromis fra alle medlemsstater, og det er vort oprigtige håb, at nærværende debat vil vise, at der består et udbredt ønske blandt medlemsstaterne om, at konferencerne må føre til positive resultater.

Problemerne er så sammensatte og af en så heterogen karakter, at det efter vor opfattelse ville forøge udsigterne til en løsning af disse, hvis man kunne blive enige om at begrænse dagsordenen for hver konference til nært sammenhængende spørgsmål. Vi erkender fuldt ud, at svarene på generalsekretærens rundspørge har vist, at der blandt medlemsstaterne består et overvejende ønske om at få alle uløste spørgsmål vedrørende retsordenen på havet taget op til overvejelse, omend ikke nødvendigvis under en og samme konference, så dog på en sådan måde, at de behandles i indbyrdes og så vidt muligt også tidsmæssig sammenhæng.

Under disse omstændigheder ønsker vi ikke at modsætte os en generel løsning af spørgsmålene vedrørende retsordenen på havet. Vi finder imidlertid, at bestræbelserne bør rettes mod en dybtgående undersøgelse af de enkelte spørgsmål på de forberedende stadier.

Efter vor formening ville den bedste fremgangsmåde til at nå dette mål være — som foreslået i De forenede Staters resolutionsudkast i dokument A/C. 1/L.536 — at lade havbundsudvalget forberede de spørgsmål, som naturligt falder inden for dets mandat, d. v. s. spørgsmålet om et internationalt regime for og en definition af det område af havbunden, som ligger uden for grænserne for den nationale jurisdiktion, og at oprette et nyt forberedende udvalg til at forberede spørgsmålene angående territorialfarvandets bredde og de dermed beslægtede spørgsmål om internationale stræder og kyststaternes særlige fiskerirettigheder.

For at sikre den rette forberedelse ville vi foretrække at overlade til FN's 26. samling at fastsætte de nøjagtige datoer for konferencernes indkaldelse og dagsorden i lyset af de to udvalgs fremskridtsrapporter.

Sluttelig vil jeg gerne fremhæve, at det er den danske regerings ønske, at de to udvalg får en så tilpas bred sammensætning, at den muliggør medlemskab også for små lande med vitale interesser i denne sag. Det bør tages i betragtning, at et stort antal stater antagelig vil lægge betydelig vægt på at deltage i det forberedende arbejde, fordi det kan berøre deres nationale interesser. Vor normale præference for udvalg med et begrænset medlemskab må i dette tilfælde klart vige for sådanne landes interesser.